

Bernal, 23 de maig de 1993

Estimat Joaquim,

després de la teva trucada, vaig escriure de seguida a l'Enric Vellvé dient-li que, si bé em venia molt costa amunt en aquests moments de fer un salt fins a casa nostra, tractant-se d'una cosa relacionada amb en Pedroló, no podia deixar d'acceptar ni que fos per uns vuit o deu dies. Li demanava, doncs, detalls com ara quants dies hauria d'estar-me a l'Aranyó, quant costava l'hotel, els viatges, etc., i què havia de fer, una conferència, una xerrada o què. Al cap d'un mes ben bé, i no havent rebut resposta seva, li vaig enviar la còpia de la carta, i aleshores em va trucar un dia i em va dir que m'havia escrit, si bé jo no he rebut la carta, i que, per manca de diners, no es concretaria la invitació de moment, que potser més endavant... O sigui que he quedat dispensat del compromís. Em va dir precipitadament que estava preparant no sé quina mena de llibre, al marge de la miscel·lània, i em demanava una col.laboració, però, ja et dic, no vaig entendre bé de què es tractava i no vaig voler insistir a demanar-li aclaracions, ja que l'home estava tot esverat pensant en el que li costaria la trucada des de la telefònica estant, perquè li havien dit que li baixarien la canya. Quan li vaig demanar que m'enviés un fax, em va contestar que no sabia com es feia, això... Bé, tu ja em feies un retrat força acurat d'aquest minyó, a la teva carta, i també la Maria Ginés me n'ha parlat en termes semblants. Punt.

Sabia de les vostres conferències —amb l'Antoni Munné-Jordà, la Maria Ginés i tu, i em sembla que també la Isabel Clara Jimó— per la Maria Ginés, i que van ser força concorregudes i amb participació del públic.

T'agraeixo el retall de l'Avui, tot i que a la recensió no hi diuen res sobre la traducció, però sempre va bé que et vegin als diaris, oi? Es veu que, com que no tenien cap foto d'en Lewis, hi van posar la meva. Si res li escau, fot-li blau. En canvi, parlant d'aquest mateix llibre, la Teresa Duran, a El Periódico, deia que l'ofici que palesava l'autor quedava "bien realizado por la traducción de Jordi Arbonès, uno de los más sólidos traductores actuales..." No està malament, oi? Per cert que t'he vist força a la premsa, amb motiu de ser l'escriptor del mes, i he procurat d'anar reunint tot el mate-

rial, ja que tu ets massa modest per enviar-me'l, oi? I ja que parlem de la promoció personal, fa poc vaig veure que havia sortit un Diccionari de traductores, a càrrec d'Esther Benítez, editat per la Fundación Germán Sánchez Ruipérez, a Madrid, el 1992, amb 274 pàgs. Com que una vegada em van demanar el currículum per a una obra semblant, des de Madrid, on també hi havien de figurar els traductors de les altres llengües de l'Estat, no sé si és aquesta. Si et vaga, que ho voldries comprovar, en alguna llibreria?

Hi ha dues coses que et pregunto a cada carta, però tu fas l'orni: si ha sortit o si saps si sortirà el vídeo sobre Pedrolo, i si en Xavier Garcia ha publicat les nostres cartes a l'URC.

En aquests moments, estic molt amofnat per la qüestió de la feina i també per la cosa dels calés, ja que una nova devaluació de la pesseta ha tornat a clavar-me una mossegada als meus ingressos, que han sofert, entre una cosa i l'altra, ben bé un 50% de merma. Però la cosa que m'angoixa més és la possible manca de feina. D'una banda se m'han tancat dues fonts: EDHASA i EUMO. De l'altra, confiava que, un cop acabat el feixuc "totxo" de Middlemarch, Columna m'enviaria tot seguit alguna cosa per empalmar, doncs els havia avisat amb temps i, de més a més, l'Alzueta, quan vaig parlar amb ell a Barcelona, em va assegurar que no em faltarien traduccions, que podia comptar amb tantes com volgués. A l'hora de la veritat, però, resulta que no tenen res de moment. Per sort (i suposo que en bona mesura gràcies a la intervenció de la Maria Ginés, tot i no estar present a l'editorial), Ed. 62 m'ha encarregat un parell de "cues de palla" (una de Raymond Chandler, per cert) i, ara, una novel·la de Paul Bowles, The Sheltering Sky, o sigui, El cel protector, sobre la qual en Bertolucci en va fer una pel·lícula (i curiosament, en Pedrolo l'any 1958 ja parlava d'aquest autor, a Quart Creixent). Però, és clar, després d'això, no sé fins a quin punt podran continuar alimentant aquesta màquina de traduir en què m'he convertit. De manera que, darrerament, vaig escriure a Empúries (fins ara no m'han contestat) i a Joan Carreras de l'Enciclopèdia, al qual vaig enviar un fax i, posteriorment, la còpia, i fins a la data no he tingut cap resposta, ni tan sols per dir-me que no tenen res o per acusar recepció de les cartes. També vaig renovar el contacte amb la Conxa Jufresa de Destino, amb qui havia parlat l'any passat a Barcelona, per indi-

cació d'en Jordi Coca, qui em va trucar per telèfon des de Buenos Aires on havien vingut amb el seu marit per assistir a la fira del llibre, i em va dir que m'havia posat un fax (que jo no he rebut mai) i que ja m'havien obert una fitxa i que quan hi hagués alguna cosa m'avisarien.

Davant aquest panorama, ja he començat a tirar les xarxes cap a les editorials que editen en castellà, perquè veig que la cosa ve com fa uns quants anys que també vaig haver de recórrer a l'editorial Martínez Roca. O sigui que hauré de treballar mig dia en català i mig dia en castellà. Perquè tampoc no és qüestió, ara, d'anar a buscar feina en alguna editorial d'aquí, perquè a la meua edat, seria difícil que m'acceptessin, i de més a més, tampoc no guanyaria un sou que ~~me~~^{ens} permetés viure o subsistir com ara.

Confio que Columna respondrà. Hi ha la Montserrat Molons, companya d'en Jaume Ruàix, que és un fan meu i que s'ha convertit en un bon amic, i sé que ella fa tot el que pot perquè tingui continuïtat en la feina. En canvi, em resulta incomprensible que persones com en Joan Carreras ni tan sols no es dignin a contestar una carta. Suposo que hi té molt a veure, allí dins, l'Eriol Izquierdo, que porta la col·lecció Proa i m'imagino que es deu estimar més donar feina als de la seva camada.

Bé, ja veurem com anirà tot això. En aquests moments, estic força deprimat. Penso que el viatge aquest que em proposava en Vellvé m'hauria vingut bé, de més a més, per renovar contactes i lligar caps.

Aquests dies han voltat per aquí en Xavier Ribalta i en Paco Ibàñez, que va deixar ben servits els polítics de convergència al recital de Raimon, segons tinc entès, oi? I també van venir l'Albert Manent, ~~xxx~~ a presentar l'últim volum del Diccionari dels catalans d'Amèrica, i en Joan Crexell, que l'acompanyava.

Fa temps que no tinc notícies d'en Clapés. Sembla que està molt enfeinat, però a l'última carta em prometia que em contestaria de seguida, perquè no li passés el que es veu que li passa ara: que ho va deixant per al pròxim cap de setmana i així van passant els mesos i tot.

Bé, a la propera espero estar més d'ullera. Records de tots i una forta abraçada del teu